ANUL XI. No. 1177 — 6 PAGINI 6 LEI — Luni 3 Aprilie 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/34 —325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Şapte milioane un gard

Sportul românesc a fost, este şi va mai fi desigur ogorul celor mai hilariante experienţe.

Nu le vom cataloga aici. Au stăruit destul în coloanele ziarelor şi în momentele de revoltă ale sportivilor, pentru a mai intoxica din nou digestia generală cu una din cele mai alterate ciulamale din câte au fript vreodată, beregata celor ce se interesează de sport.

Credem totuşi că o mică subliniere — fără o intenţie precisă de critică — a unei ciosvârte din gospodăria generală a sportului nostru — a bietului nostru sport — nu va fi fără utilitate. Chiar dacă nu va rămâne din ea decât informaţia unei noui enormităţi, în faţa căreia — neputincioasă — opinia publică va fi din nou obligată să rămână cu gura căscată.

Am publicat în numărul nostru trecut un bilanţ al activităţii U. F. F. R.-eului. Un «bilanţ al activităţii Uniunii» de unde până astăzi n'au răsbătut decât sforăeli, câteva orăcăeli timide impuse de un ultimatum (ultim act al unei «chestii» pe care pentru prestigiul Uniunii e mai bine să o socotim «închisă») şi o recentă ameninţare că U. F. S. R.-eul va cere în sfârşit personalitate juridică, este cam mult. Şi cam în glumă.

Contabiliceşte însă, socotelile de sfârşit de an ale unei — hai să zicem — activităţi se numesc bilanţ.

Din acest bilanţ, pe care cititorii l-au parcurs desigur, stăruind mai atent asupra capitolelor cari li s'au părut mai importante, a evadat o declaraţie care necomentat se prezintă astfel:

Uniunea a încasat dela Strand din 1929 şi până astăzi, 4.065.000 de lei. Din aceşti bani, 443.000 de lei au fost împărţiţi ca ajutoare federaţiilor lipsite de mijloace. (Adică, numai 100.000 de lei ajutoare pe an).

2.915.000 lei au fost plătiţi întreprinderilor Tiberiu Eremia pentru achitarea datoriilor provenind din lucrările (?) efectuate pe terenul de la şosea.

Afară de aceşti 2.915.000 lei s'au mai plătit întreprinderilor Tiberiu Eremia (tot pentru lucrările (?!) efectuate la şosea), 2.897.000 de lei proveniţi din fondul olympic şi 1.135.000 de lei din alte venituri ale Uniunii.

In total deci, 6.947.000 de lei.

Aproape 7 milioane pentru ceiace s'a lucrat până acum la şosea. Adică: pentru temelia unei tribune care — pleşuvă de aproape cinci ani — străjueşte cobe în mijlocul terenului dela şosea, mărturie ilustrată a gospodăriei pe care se pricep s'o facă oficialii, plus gardul de beton (ca să nu fie furată probabil temelia tribunei cobe) care goneşte pe o întindere de nu ştiu câţi chilometri, cu nu ştim ce preţ de fiecare metru, singura lucrare terminată până acum.

Aşa dar, aproape şapte milioane pentru un gard. Pentru gardul de beton al terenului.

Ce logică a comandat defalcarea lucrărilor dela şosea, stopând construcţia tribunei pentru a se termina mai întâi gardul terenului care a înghiţit, aşa cum am arătat mai sus, venitul pe patru ani al Uniunii nu ne interesează. Ar fi de altfel şi greu de dedus.

Ce stimă merită un gospodar care-şi usucă avutul înnălţând o ulucă — oricât de arătoasă — şi rămâne apoi cu ograda pe care trebuia să-şi bată casa, lucie, e lesne de înţeles. Nu vom irupe deci în adjective cari să zgârie susceptibilitatea de porţelan a Uniunii.

Fiindcă însă suntem puşi să înregistrăm aici — ca organ de sport — toate performanţele sportive, vom accentua astăzi în cea mai elogioasă formă pe care am reuşit-o vreodată recordul entuziasmant (şi ca valoare şi din cauza vârstei atletului) pe care l-a stabilit U.F.S.R.-eul, reuşind uluitoarea performanţă de a cheltui 7 MILIOANE PENTRU UN GARD.

Şi se mai spune că nu activează Uniunea!...

GEORGE FULGA

Jocurile Universitare dela Torino

Participă şi România

Am anunţat din timp că în acest an se va disputa la Torino cea de a cincea serie de jocuri universitare internaţinoale.

Jocurile Universitare care se dispută din doi în doi ani vor fi anul acesta organizate de Italia prin Oficiul Italian al sportului Universitar. Italia are pentru a doua oară cinstea să organizeze această importantă manifestaţiune, prima dată fiind în 1926 când Jocurile se disputau pentru a doua oară.

In acest an, concursurile se vor desfăşura între 1—10 Septembrie şi ceremonia inaugurării va avea loc Sâmbătă 2 Septembrie sub preşidenţia lui Mussolini.

Sporturile cuprinse în programul Jocurilor dela Torino sunt:

Atletism, football, rugby, canotaj, nataţie, scrimă, tennis, basket ball, sporturi femenine.

PROBLEMA CALIFICARILOR

Una din chestiunile cele mai delicate pe care le comportă organizarea acestor jocuri, a fost întotdeauna chestiunea calificărilor. Numeroasele incidente pertecute la alte jocuri, au determinat pe organizatori — recte Oficiul sporturilor de pe lângă C. I. E. — să reglementeze cât mai categoric calificările. Şi a decis în acest sens că nu vor putea lua parte decât cei în vârstă de maximum 26 şi minimum 18 ani.

Juriul technic se va compune din judecători ai diferitelor federaţii italiene. Preşedintele juriului va fi o persoană străină, iar juriul de apel va fi internaţional.

Totuşi, câteva puncte din regulament nu au putut fi până acum soluţionate. Pentru football spre exemplu, Oficiul Universitar este încă în încurcătură, pentrucă în Italia nu există nici profesionişti nici amatori, ceeace înseamnă că va fi greu să se probeze calitatea de amatori a jucătorilor italieni.

La scrimă se vor încerca semnale electrice ceeace credem că va simplifica mult organizarea.

STADIONUL MUSSOLINI

Teatrul acestei impozante manifestaţiuni va fi stadionul Mussolini. Construcţia lui a început la 1 Octombrie 1932 şi de atunci 2000 de lucrători lucrează zi şi noapte pentru ca el să fie terminat la 1 Mai.

Acest măreţ stadion se va compune dintr'un turn al Marathonului, înalt de 30 metri şi va cuprinde 65.000 locuri. Părţile interioare sunt făcute din marmoră de Carrara (au costat 14 milioane de lire).

Alături de acest stadion se află altul mai mic care a fost construit într'o lună şi va cuprinde 15.000 locuri.

Două bazine sunt la dispoziţia înnotătorilor: unul acoperit de 33 m. lungime, 18 m. lărgime şi altul în plin aer de 100 m. lungime şi 25 lăţime.

S'au mai construit de asemenea două terenuri de basket ball cu tribune.

Comitetul organizator al Jocurilor funcţionează deja într'o vastă clădire cuprinzând 300 de birouri şi 13 cabine telefonice cari vor sta în permanenţă la dispoziţia ziariştilor.

In ceeace priveşte cheltuelile, s'a făcut socoteala că un participant va putea trăi la Torino cu circa 200 lei pe zi în care se cuprinde: hotel, masa, vizitarea oraşului, etc.

Până la data înscrierilor mai este încă mult, aşa că nu se poate şti precis nici numărul participanţilor, nici al ţărilor. Totuşi se ştie de pe acum că Anglia va trimite o puternică echipă de atletism, iar Germania pe de altă parte, va deplasa un team tot atât de valoros.

Japonia, Finlanda, Ungaria, Italia şi Franţa sunt ţări care vor conta în clasamentul general la jocurile dela Torino.

PARTICIPAREA ROMANIEI

Până în prezent, studenţimea română nu a luat parte la jocurile de vară, participarea noastră limitându-se la jocurile de iarnă.

In acest an forurile studenţeşti ne asigură că au început a se îngriji în vederea participării unei echipe studenţeşti şi a alcătuit în acest sens un plan de organizare a participării. Pe deoparte se ocupă cu procurarea fondurilor necesare deplasării, iar pe dealtă parte ajutate de cluburile universitare, se străduesc să organizeze campionatele universitare cari ne vor edifica asupra posibilităţilor studenţilor noştri.

In principiu se vorbeşte de a se deplasa la Torino şi o echipă de rugby.

La football, sportul în care dacă am reuşi să înjghebăm cea mai bună echipă adică cu jucători dela Cluj şi Bucureşti, am putea face o figură onorabilă.

La sporturile de esenţă individuală se vor deplasa reprezentanţi la: atletism, scrimă, tennis, nataţie şi sporturi femenine.

Această participare, dacă într'adevăr reuşim s'o înjghebăm şi mai ales dacă reuşesc cei din fruntea Uniunii studenţilor să-i asigure mijloace materiale ar constitui fără îndoială cea mai grandioasă expediţie sportivă, realizată de ţara noastră.

Noi însă, rămânem sceptici, cunoscând pe deoparte puţinul interes pe care guvernanţii noştri l-au manifestat în ocazii asemănătoare pentru sport, iar pe dealtă parte lipsa de perseverenţă şi darul ce-l au, de-a lăsa să se aranjeze toate chestiunile în ultimul moment, caracteristici ale organizaţiunilor noastre studenţeşti.

Asportivul buget al unui ministru polisportiv...

Bugetul general al Statului pe 1933 a intrat în vigoare la 1 Aprilie. Dela această dată finanţele ţării urmează o altă linie evolutivă decât până acum.

D. Virgil Madgearu şi-a concentrat în acest buget toate teoriile pe cari le-a militat în opoziţie. Le-a modelat pe ici pe colo, după necesitate, şi le-a impus în contra voinţei unei bune părţi a colegilor de guvern şi a întregii opoziţii.

In acest buget, ministrul de finanţe n'a trecut decât capitolele strict necesare bunei desfăşurări a vieţii de stat. Capitolele cuprinzând exageraţiuni de cheltueli, sinecurile şi sume alocate în trecut unor scopuri nu prea importante, au fost suprimate. Subvenţii înjumătăţite, funcţii desfiinţate şi anume instituţii modificate în ceiace priveşte posibilităţile de a suge pe viitor fonduri importante din bugetul Statului. Acesta este aspectul operii financiare a d-lui Madgearu.

Printre capitolele numeroase, cari n'au mai fost trecute în bugetul comprimat, este şi cel cu privire la sport.

Am cercetat, din curiozitate profesională, bugetul general al Statului, care este o lucrare de câteva sute de pagini. Am urmărit capitol cu capitol şi n'am găsit nici un ban alocat mişcării sportive din România. Nici la ministerul sănătăţii — resortul de care depindea sportul sub regimul bugetului trecut — nici la ministerul instrucţiunii de care depinde acum, nu figurează sub nici o formă interesul material al Statului pentru sportul românesc.

Trebue să mărturisim, că, înainte de a cerceta bugetul aveam ferma convingere că truda noastră este inutilă. Intâiu, pentrucă ştiam în ce spirit a fost lucrat acest buget şi apoi pentrucă aveam cunoştinţe speciale cu privire la aversiunea pe care o poartă mişcării sportive conducătorii guvernului actual.

In trecut, mişcarea sportivă era existentă în buget cu o sumă infimă. Ridicolă chiar. Cu o sumă care în străinătate nu se gratifică nici doi sergenţi de stradă într'un an. Nu se putea obţine mai mult pentru sport, dar bugetul avea totuşi un capitol care să amintească de existenţa lui. Era o satisfacţie morală care se dădea mişcării sportive româneşti; era de altfel singura satisfacţie ce i se putea da.

Bugetul d-lui Virgil Madgearu nu-i dă nici această satisfacţie.

Nu l-am considerat niciodată sentimental pe d. Madgearu, nu i-am bănuit sub haina severă de om de cifre un suflet impresionabil, dar trebue să mărturisim, nu l-am crezut nici atât de puţin sensibil faţă de anumite lucruri, pe care... le îndrăgeşte.

Pentrucă—nu toată lumea cunoaşte acest amănunt — d. Madgearu este un om căruia îi place sportul, ba chiar îl şi practică. D. Madgearu este tennisman; d. Madgearu este înotător; d. Madgearu este un practicant al gimnasticei suedeze—vara la Teckirghiol şi tot d. Madgearu are un frate care este preşedinte la Doherty Club din Bucureşti. După cum se vede vistiernicul este un sportiv convins, iar familia d-sale nu ignorează sportul.

Când, aşa dar, un ministru de finanţe cunoaşte binefacerile sportului (altfel de ce l-ar practica?) şi având mână liberă în alcătuirea bugetului, îl consideră totuşi nedemn de a fi subvenţionat — la ce concluzie trebue să ajungem?

Concluzii nu mai tragem, pentru că este inutil. De pe urma lor nu va putea avea nici un folos mişcarea sportivă, pentru bunul motiv că d. Madgearu nu se uită la ce spun alţii şi pentrucă — mai ales — bugetul a fost alcătuit, votat, sancţionat şi pus în aplicare pe ziua de 1 Aprilie

Rămâne loc însă pentru o întrebare: la ce regim ar fi fost supus sportul dacă — doamne fereşte — ministru de finanţe ar fi fost un asportiv?

L. R.

DESCHIDEREA SEZONULUI DE RUGBY

Sportul Studenţesc, Stadiul Român şi Viforul Dacia învinşi

O fază din matchul T. C. R. — St. Român

Duminică s'au jucat pe terenul dela şosea nu mai puţin decât 15 matchuri fiind numai două fortfaituri. Un rezultat destul de mulţumitor, remarcându-se cluburile vechi care şi-au prezintat câte 4 garnituri.

Partea leului au avut-o cluburile T. C. R. şi P. T. T., cari au câştigat la câteşi patru categorii. Cu tot regretul trebue să constatăm că urâtele obiceiuri de a se juca «la om» nu au dispărut. Astfel pe ziua de eri am avut de înregistrat un accident serios suferit de Matei Păunescu dela T. C. R.

Nu putem trece cu vederea frumoasa formă ce o au garniturile Poştei, excelând în coeziune şi avânt.

(Continuarea în pagina II-a)

Covaci a făcut match nul cu Escargueil

Decizia a provocat scandal

BORDEAUX, 1 Aprilie. (Prin telefon):

Astă seară a avut loc în Cirque

GH. COVACI

Municipale, o reuniune de box a cărei match vedetă a format'o întâlnirea dintre Gh. Covaci, fost campion al României la categoria uşoară şi speranţa franceză Escargueil.

Matchul a fost foarte insufleţit. Covaci a desfăşurat o luptă interesantă şi şi-a atras unanime aplauze.

Juriul a declarat match nul deşi românul câştigase de departe.

Publicul a reacţionat provocând un imens scandal.

*

Vom reveni asupra acestui match în numărul viitor, când vom avea amănunte complecte.

Tamagnini a învins la puncte pe Nelu Oprescu

ROMA 2. — Astă seară s'a disputat în Palatul Sporturilor din localitate o mare reuniune pugilistă, în cadrul căreia Nelu Oprescu a fost opus campionului Italiei la categoria pană, Tamagnini.

După o luptă în care boxeurul român a opus o îndârjită rezistenţă, Tamagnini a fost declarat învingător la puncte.

*

Deşi învins, performanta lui Nelu Oprescu este mai mult decât onorabilă, dacă ţinem seamă de faptul că n'a cedat decât la puncte unui boxeur de talia lui Tamagnini, care este unul din cei mai buni boxeuri de categorie pană din Europa.

Săptămâna

Nici nu se putea să nu se strice vremea, atâta timp cât Sfântul Sinod al footballului românesc şi-a întrunit din nou la Bucureşti episcopii şi mitropoliţii de pe tot întinsul ţării. Este un făcut, ca de câte ori consiliul federal păşeşte spre fericirea footballului românesc, de atâtea ori să fie bucureşteanul gratificat cu ploae sau ninsoare. Dar dezagramentul acesta nu contează în faţa bucuriilor pe care i le pregăteşte marele Sobor.

In şedinţa de eri, de exemplu, s'a pus la cale organizarea definitivă şi irevocabilă a Balcaniadei, dela care ne luasem grija încă de pe vremea micilor săcâeli sentimentale dintre Uniune şi Rombol. Eri am aflat însă că sumbrele prevestiri de atunci au fost premature, de vreme ce astăzi avem desăvârşit lucrul cel mai de căpetenie din întreg angrenajul organizării. S'a hotărât cointeresarea decorativă a unei jumătăţi de duzină de miniştri şi a tuturor subsecretarilor existenţi şi bineînţeles ce se vor creia de aci înainte şi până în preziua Balcaniadei.

Consiliul Federal şi-a făcut datoria, consiliul poate să plece...

Dezbaterile agitate dela Rombol, n'au reuşit însă să ţină pe loc footballul duminical, care şi-a văzut liniştit de matchuri, în capitală ca şi în tot restul ţării. La Bucureşti, exclusivitatea uniristă a asigurat adversarilor timişoreni o înfrângere uşor de suportat, dacă ţinem seama de faptul că a fost inteligent gradată, cu goaluri marcate unul după altul... Au suportat-o însă greu spectatorii numeroşi şi exclusivi, veniţi la Moşi ca să nu vadă nimic...

La Timişoara în schimb, punctele pierdute aci de R. G. M. T.. au fost recâştigate de Ripensia, pe spinarea C. F. R.-ului bucureştean, care dela ciocnirea nenorocită cu Şoimii din Sibiu, pare a fi intrat pe linie moartă. Este şi asta un fel de consolare, ca să zicem aşa, platonică.

In celelalte oraşe, partide de tot soiul, cu învinşi şi învingători, aşa cum se obişnueşte în materie de football...

Şi la rugby, bineînţeles, unde de multe ori notiunea de învins echivalează, când cu oase înjumătăţite, când cu ambulanţă şi spital. Eri, ce e drept, deşi matchuri palpitante ca la orice început de stagiune, nu a fost necesară nici intervenţia maestrului Prie şi nici a colegilor săi de institut. Totul a fost în cea mai perfectă regulă. Chiar şi maidanul cu gard monumental, pe care jucătorii au înotat în praf de dimineaţa până seara, a rămas acelaşi. Nici o schimbare în rău... De aceia propunem fericiţilor jucători de rugby să felicite cum or putea pe nefericiţii lor conducători pentru spiritul tradiţionalist de care au dat dovada. Este un gest care se impune, pentrucă tradiţionalismul, un «rara avis» în Apus, merită răsplătit într'o ţară care-l mai respectă...

Şi în box bunăoară situaţia-i la fel. «Gale» multe, în toate cartierele capitalei. Juriile însă, tot tradiţionaliste, cu decizii anapoda, cu respectve huidueli şi cu toate micile înflorituri, pe cari le menţin nealterate dela începutul boxului şi până astăzi.

Din acest punct de vedere, preferăm tradiţionalismul sporturilor pedestre, în cari juriile stau pe loc, neputincioase în faţa elanului şi a rezistenţei cari... aleargă.

La cross-country nu există decizii contestate, pentrucă acolo, primul este neapărat cel dintâiu. Este o tradiţie ca multe altele, dar care nu provoacă dezagramente nici celor puşi să împartă dreptatea şi nici celor puşi să o primească.

Tradiţii şi tradiţii...

L. ROŞIANU

Raporturile cu Ungaria au fost reluate

Hotărîrile Consiliului federal

Sâmbătă şi Duminică a avut loc la sediul F. R. F. A. cel de al treilea consiliu federal din acest an.

S'au luat următoarele decizii:

1. Incepând din ziua de 1 Aprilie se reiau raporturile footballiste cu Ungaria, cu specificarea că nu vor putea juca în România decât echipe din prima ligă maghiară, profesionistă sau amatoare.

2. Se casează decizia consiliului anterior cu privire la rejucarea matchului C. A. O.—Universitatea şi se hotărăşte o nouă judecare a protestului făcut de Universitatea. In şedinţa de Duminică s'a hotărât din nou rejucarea acestui match.

3. Secretarul general al F.R.F.A. va fi salarizat.

4. Se va alcătui, în vederea organizării Balcaniadei, un comitet de patronaj din care vor face parte d-nii miniştri ai instrucţiunii publice şi al sănătăţii precum şi subsecretarii de stat ai preşedinţiei şi externelor, primarul municipiului, prefectul capitalei, etc.

4. Se aprobă un turneu al Ripensiei în Apus.

5. Se amână luarea unei deciziuni cu privire la cererea Ripensiei relative la modificarea formulei Diviziei Naţionale (o singură serie în loc de două). Deasemeni şi cererea d-lui Stekan (Cernăuţi) pentru introducerea în competiţie a unui reprezentant al Ligii de Est.

Asupra unora din aceste hotărâri, vom reveni.

DUPA A PATRA ZI A DIVIZIEI NAŢIONALE

Poziţiile imperceptibil modificate

Eri s'a disputat cea de a patra zi a Diviziei Naţionale, în toată ţara. Peste tot, disputele au fost urmărite cu pasiune de un public extrem de numeros. Fenomenul nu este fără explicaţie dacă ţinem seama de faptul că suntem aproape de sfârşitul competiţiunii, când un punct de salt în clasament, poate fi hotărâtor. De altfel, aproape toate partidele au dat loc la dispute spectaculoase, chiar atunci când forţele dintre combatanţi nu lăsau să se întrevadă această posibilitate.

Clasamentul a rămas, aproape în aceiaşi formă în care l-am lăsat după încheerea bilanţului de Duminica trecută.

In seria A., C. F. R.-ul continuă să facă oficiul de locomotivă, având în tandem o Ripensie cu încărcătura foarte uşoară (7 matchuri faţă de 8 ale C. F. R.-ului) astfel că va fi suficientă o singură zi de repaus a bucureştenilor, pentruca convoiul să fie dirijat de profesionalii dela Timişoara.

Dintre rezultatele acestei serii, nu ese în evidenţă decât eclatanta victorie a Gloriei din Arad, asupra României din Cluj.

In seria B, ostilităţile n'au urnit din loc caravana. Situaţia neschimbată în toate compartimentele.